Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ ΣΤΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΩΝ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ

Ρεπορτάζ τοῦ ΜΗΝΑ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ

«Ἡ πνευματική ἐλευθερία εἶναι ἀπόλυτα κατοχυρωμένη στά γαλλικά Πανεπιστήμια καί ἡ περαιτέρω σταδιοδρομία τῶν πτυχιούχων δέν ἐξαρτᾶται ἀπό τά πολιτικά τους φρονήματα». Στίς λέξεις αὐτές συνόψισε ὁ Γάλλος καθηγητής Maurice Descotes, πρόεδρος τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Πῶ, τή συζήτηση πού ἔγινε χθές βράδυ στήν Ἑλληνοευρωπαϊκή Κίνηση Νέων, μέ συμμετοχή μεγάλου ἀριθμοῦ φοιτητῶν.

Ὁ Γάλλος καθηγητής ὑπογράμμισε μεταξύ ἄλλων, ὅτι τά κύρια χαρακτηριστικά τῆς ἐκπαιδευτικῆς μεταρρυθμίσεως πού ἔγινε στή Γαλλία μετά τά γεγονότα τοῦ Μαΐου τοῦ 1968, ἦταν ἡ ἐξασφάλιση τῆς αὐτονομίας τῶν Πανεπιστημίων, ἡ συμμετοχή τῶν φοιτητῶν στή διοίκηση τῶν ἀνωτάτων ἐκπαιδευτικῶν ἱδρυμάτων, ἡ γνώμη τῶν σπουδαστῶν στή λήψη τῶν ἀποφάσεων στά ἐκπαιδευτικά, οἰκονομικά καί διοικητικά προβλήματα τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν. Στή συνέχεια, ἀναφερόμενος στό καθεαυτό περιεχόμενο τῶν γνώσεων πού παρέχονται ἀπό τήν Ἀνωτάτη Ἐκπαίδευση σήμερα στή Γαλλία, ἐτόνισε ὅτι καταβάλλεται προσπάθεια νά καλύπτεται ἕνα εὐρύ φάσμα ἐνδιαφερόντων, σέ πρακτικό καί θεωρητικό ἐπίπεδο, ὥστε νά βοηθηθοῦν οἱ νέοι στήν προσπάθειά τους νά ἀντιμετωπίσουν ρεαλιστικώτερα τή ζωή. Ἔτσι, οἱ φοιτηταί κάθε κλάδου, ἔχουν τή δυνατότητα νά ἐπιλέγουν μαθήματα ἄλλων ἐπιστημονικῶν ἐνοτήτων ἀπό τήν ἑνότητα τῶν μαθημάτων τοῦ κλάδου τους, μέ ἀποτέλεσμα νά δημιουργοῦν πιό ὁλοκληρωμένες προσωπικότητες.

Τέλος, σέ σχετική ἐρώτηση φοιτητοῦ, ὁ καθηγητής Descotes ὑπογράμμισε ὅτι ὁ ρόλος τῶν φοιτητικῶν συνδικάτων στή Γαλλία εἶναι ἐξαιρετικά σημαντικός: α) Γιά τήν ἐξασφάλιση καλυτέρας συνεννοήσεως μεταξύ καθηγητῶν καί φοιτητῶν καί β) Γιά τόν ἐπηρεασμό τῶν ρυθμιστικῶν κρατικῶν ἀποφάσεων πάνω στά θέματα τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως.

● Ὄργανα τῆς Ἀστυνομίας μέ πολιτική περιβολή, ἐκράτησαν τά στοιχεῖα ταυτότητος ἀρκετῶν ἀπό τούς προσελθόντες νά παρακολουθήσουν τήν ὁμιλία τοῦ Γάλλου καθηγητοῦ.

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΝΕΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΠΑΝΤΕΙΟΥ

Ἡ Γενική Συνέλευση τῶν καθηγητῶν τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν συνῆλθε τήν παρασμένη ἑβδομάδα καί συζήτησε ἐπί θεμάτων πού προέκυψαν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου προγράμματος σπουδῶν ἀπό τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1971—72. Ἡ Συνέλευση ἔλαβε τίς ἀκόλουθες ἀποφάσεις, οἱ ὁποῖες θά περιβληθοῦν μέ τήν ἰσχύ νομοθετικοῦ διατάγματος προκειμένου νά ἐφαρμοσθοῦν:

● «Γενικαί διατάξεις. Ἄρθρον 1. Χρόνος ἐφαρμογῆς νέου προγράμματος: 1) Τό νέον πρόγραμμα θά ἀρξηται ἐφαρμοζόμενον ἀπό τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1971—1972, 2) Φοιτηταί ἀνήκοντες εἰς τό ἀκαδημαϊκόν ἔτος 1970—1971 καί προηγούμενα, 4ετοῦς φοιτήσεως, πλήν τῶν τελειοφοίτων (ἤτοι φοιτητῶν ἀνηκόντων κατά τό ἔτος 1970—1971 εἰς τό Δ' ἔτος) ὑπάγονται εἰς τό νέον πρόγραμμα. Τοῦτο ἔχει τάς ἀκολούθους εὐεργετικάς συνεπείας διά τούς φοιτητάς: Οἱ φοιτηταί οἱ ἐπιτυχόντες μέν εἰς 4 μαθήματα πλήν ἀπορριφθέντες πρό τῆς ἡμιπεριόδου Ἰανουαρίου 1972 εἰς ἀριθμόν μαθημάτων μή ἐπιτρέποντα εἰς αὐτούς τήν συμμετοχήν των εἰς τάς ἐξετάσεις τῆς ἡμιπεριόδου, δύνανται πλέον νά ἐγγραφοῦν εἰς τό ἑπόμενον ἔτος μεταφέροντες δύο ἐκ τῶν μαθημάτων εἰς τά ὁποῖα ἀπέτυχον (διά τά ὑπόλοιπα δύο βλ. ἄρθρ. 7 περίπτ. Γ' εἰς τάς πρό τῶν πτυχιακῶν τοῦ παρόντος προγράμματος.

● Ἄρθρον 2ον. Προαγωγαί φοιτητῶν: 1) Φοιτηταί ἐπιτυχόντες εἰς 6 μαθήματα τοῦ ἔτους των (συμφώνως πρός τό παλαιόν πρόγραμμα μαθημάτων καί ἀνεξαρτήτως τοῦ ἐάν ὑπό τοῦ νέου προγράμματος χαρακτηρίζωνται ταῦτα ὡς ὑποχρεωτικά ἤ κατ' ἐπιλογήν) δικαιοῦνται νά ἐγγραφοῦν εἰς τό ἑπόμενον ἔτος σπουδῶν. 2) Εἰς τό ἑπόμενον ἔτος σπουδῶν δικαιοῦνται ἐπίσης νά ἐγγραφοῦν καί οἱ ἐπιτυχόντες εἰς 4 μόνον ἐκ τῶν μαθημάτων τοῦ ἔτους των (ὡς ἀνωτέρω ἐπεξηγήθη) πλήν. δικαιούμενοι τά ὑπόλοιπα ἕτερα δύο νά τά μεταφέρουν κατ' ἐπιλογήν των εἰς τό ἑπόμενον ἔτος σπουδῶν.

● Ἄρθρον 3ον. Φοιτηταί 3ετοῦς φοιτήσεως: Οἱ φοιτηταί 3ετοῦς φοιτήσεως (πάσης φύσεως εἴτε ἐξακολουθοῦν νά φοιτοῦν εἰς τά ἐπί μέρους ἔτη, εἴτε εἶναι τελειοφοιτοι) ὑποχρεοῦνται νά δώσωσιν ἐξετάσεις λαμβάνοντες προβιβάσιμον βαθμόν μέχρι καί τῆς περιόδου Μαρτίου 1974. Ἐάν δέν ἀποπερατώσωσιν τάς ἐξετάσεις κατά τά ὡς ἄνω, ὑπάγονται εἰς τήν 4ετῆ κανονικήν φοίτησιν ἐντασσόμενοι. «Σπουδασταί ἐγγραφέντες ἐν τῇ Παντείῳ Ἀνωτάτῃ Σχολῇ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν πρό τῆς Ἰσχύος τοῦ Β. Δ)το 672)63 καί μή περατώσαντες εἰσέτι τάς σπουδάς των, ἐφ' ὅσον μέχρι τῆς λήξεως τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1972—1973 (τελευταία ἐξεταστική περίοδος Μαρτίου 1974) δέν ὁλοκληρώσωσιν ἐπιτυχῶς τάς πτυχιακάς των ἐξετάσεις, ἤ ἐφ' ὅσον δέν ἐπιθυμοῦν νά ὁλοκληρώσωσι ταύτας μέχρι τοῦ ἔτους τούτου, ὑπό τό προϊσχύον τοῦ Β.Δ. 672)63 καθεστώς, ἐγγράφονται ὑποχρεωτικῶς, τηρουμένων τῶν ἐν ἰσχύι διατάξεων περί μεταφορᾶς μαθημάτων, οἱ μέν τριτοετεῖς σπουδασταί εἰς τό τέταρτον ἔτος καί εἰς ἓν ἐκ τῶν δύο Τμημάτων τῆς Σχολῆς, οἱ δέ λοιποί εἰς τό ἀντίστοιχον ἔτος τετραετοῦς φοιτήσεως, συνεχίζοντες ἐφεξῆς κανονικῶς τάς σπουδάς τετραετοῦς διαρκείας».

● Ἄρθρον 4ον. Φοιτηταί ὑπαχθέντες εἰς τό Ν.Δ. 132)46 καί 565)70 (φοιτηταί παρελθόντων ἐτῶν): Οὗτοι συνεχίζουν κατά πό προϊσχοῦν καθεστώς, καί ὑπό τήν ἰδιότητά των ὡς τελειοφοίτων (3ετοῦς φοιτήσεως), τάς πτυχιακάς καί τμηματικάς ἐξετάσεις των, μέχρι καί τῆς περιόδου Μαρτίου 1974. Ὅσοι ἐκ τούτων δέν ἀποπερατώσουν τάς ἐξετάσεις των (τμηματικάς καί πτυχιακάς) μέχρι πέρατος τῆς ἐξεταστικῆς περιόδου Μαρτίου 1974 θά ὑπαχθῶσιν εὐθύς μετά ταύτην εἰς τό τέταρτον ἔτος σπουδῶν των κανονικῶν καί εἰδικώτερον εἰς Ἐν (κατ' ἐπιλογήν των) ἐκ τῶν τμημάτων τῆς Σχολῆς. Νοεῖται οἴκοθεν ὅτι οὗτοι θά ὑποχρεοῦνται ἐπίσης νά ἐξεταασθῶσιν ἐπιτυχῶς καί εἰς τά τυχόν ὀφειλόμενα ὑπ' αὐτῶν μαθήματα κατά τόν χρόνον τῆς ὑπαγωγῆς των εἰς τό Δ' ἔτος σπουδῶν.

● Ἄρθρον 5ον. Πτυχιακαί ἐξετάσεις ἀπό τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1971—1972: 1) Οἱ τελειόφοιτοι ἀπό τοῦ ἀκτδημαϊκοῦ ἔτους 1971—1972 (ἀφ' ὅτου καί ἤρχισεν ἡ ἐφαρμογή τοῦ νέου προγράμματος) πρός λῆψιν τοῦ πτυχίου των ὑποχρεοῦνται νά ἐξετάζωνται ἐπιτυχῶς μετά τῶν μαθημάτων τοῦ Δ' ἔτους καί εἰς τά κάτωθι, ἔστω καί ἄν κατά τήν διάρκειαν τῆς φοιτήσεώς των εἰς τά ἐπί μέρους ἔτη, δέν παρηκολούθησαν ταῦτα, κατά τμῆμα, μαθήματα: α) Τμῆμα Πολιτικῆς Ἐπιστήμης: 1) Πολιτική Ἐπιστήμη καί Ἱστορία Πολιτικῶν Θεωριῶν (ὕλη Α' καί Γ' ἔτους), 2) Διοικητικόν Δίκαιον (Β' ἕδρα) μόνον ἡ ὕλη τοῦ Α' ἔτους, 3) Θεωρητική καί Ἰδιωτική Οἰκονομική (ὕλη Β' ἔτους), 4) Γενική Πολιτειολογία καί Συνταγματικόν Δίκαιον, 5) Πολιτική Ἱστορία Νεωτέρας Ἑλλάδος, 6) Διπλωματική Ἱστορία καί Δημόσιον Διεθνές Δίκαιον (ὕλη Γ' ἔτους). β) Τμῆμα Δημοσίας Διοικήσεως: 1) Διοικητικόν Δίκαιον Β' ἕδρα, 2) Ἀστικόν Δίκαιον, 3) Λογιστική, 4) Δημόσιον Λογιστικόν καί Δημοσιονομική Νομοθεσία, 5) Δημοσία Οἰκονομία. Κατά τάς ἐξετάσεις τοῦ Δ' ἔτους οἱ φοιτηταί, ἐκτός τῶν ἀνωτέρω πέντε μαθημάτων, θά ἐξετάζωνται καί α) εἰς τά δόσει τοῦ προγράμματος μαθήματα (ἤτοι 4 ὑποχρεωτικά σύν 2 ἐπιλεγέντα ὑπό τοῦ φοιτητοῦ), β) εἰς τά τυχόν ὑπ' αὐτοῦ μεταφερθέντα μαθήματα ἐκ τοῦ προηγουμένου ἔτους.

● Ἄρθρον 6ον. Χρόνος ἐπιλογῆς μαθημάτων: 1) Ἡ ἐπιλογή τῶν μαθημάτων γίνεται ἅμα τῇ ἐνάρξει ἑκάστου ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους. Οἱ φοιτηταί ὁμοῦ μετά τῆς ἐγγραφῆς των ὀφείλουν νά καταθέτουν ἔγγραφον δήλωσίν των, περί τῶν μαθημάτων ἅτινα ἐπιλέγουν. 2) Μετά τήν ὑποβολήν τῆς τοιαύτης δηλώσεως, οὐδεμία ἀλλαγή ἐπιλεγέντος μαθήματος ἐπιτρέπεται. 3) Τά κατ' ἐπιλογήν μαθήματα τά διδασκόμενα ὡς ἐξαμηνιαῖα θά ἐπιλέγωνται ὑποχρεωτικῶς ἀνά δύο. Δύο ἐξαμηνιαῖα μαθήματα ὑπολογίζονται ὡς ἓν ἐτήσιον. 4) Ἡ βαθμολογία τῶν ἐξαμηνιαίων μαθημάτων θά εἶναι μέν κεχωρισμένη δι' ἕκαστον τούτων ἀλλά τελικῶς διά τήν προαγωγήν θά ἐξάγεται μέσος ὅρος. 5) Ὅταν δέν γίνεται εἰδική μνεία εἰς τό πρόγραμμα διδασκαλίας τότε ταῦτα ὑπολογίζονται ὡς ἐτήσια μαθήματα.

● Ἄρθρον 7ον. Μεταβατικαί Διατάξεις: **Α.** Μεταφορά ὑπεραρίθμων μαθημάτων: 1) Ἅπαξ γνωστόν, διά τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5197)21. 9.71 ἔγγρ. τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καταργεῖται πλέον ἡ μεταφορά ὑπεραρίθμου τινός μαθήματος εἰς μεθεπόμενον κλπ. Ἔτος. 2) Ὅλως ἐξαιρετικῶς καί παρά τήν κατ' ἀρχήν ἀπαγόρευσιν τῆς μεταφορᾶς μεταφερθέντα ἤδη μαθήματα, ἐπιτρέπεται ὅπως οἱ φοιτηταί οἱ ἀκολουθοῦντες τό ἀκαδημαϊκόν ἔτος 1970—1971 δικαιοῦνται νά μεταφέρουν καί ἓν τρίτον μάθημα (ὡς ὑπεράριθμον) ἐκ τῶν προηγουμένων ἐτῶν. 3) Τό οὕτω ὡς ὑπεράριθμον μεταφερόμενον μάθημα δέον ὁ φοιτητής νά ἐξετασθῇ ἐπιτυχῶς μέχρι καί τῆς περιόδου Ὀκτωβρίου 1973 ἄλλως θά παραμένῃ εἰς τό αὐτό ἔτος, ὑποχρεούμενος εἰς ἐπανεγγραφήν. Π.χ. Εἰς φοιτητής πρώην δευτερεοετής καί ἐπιθυμῶν νά ἐγγραφῇ εἰς τό Γ' ἔτος καί ὀφείλων ἓν μάθημα ἐκ τοῦ Α' καί 2 μαθήματα ἐκ τοῦ Β' ἔτους ἐγγράφεται εἰς τό Γ' κανονικῶς (τό τοῦ Α' ἔτους θεωρεῖται ὡς ὑπεράριθμον). Ἤτοι τόν ἰούνιον θά ἐξετασθῇ εἰς τό 1 τό ἐκ τοῦ Α' ἔτους. Οὗτος ὑποχρεοῦται νά ἐπιτύχῃ ἐντός τοῦ Ὀκτωβρίου 1972 τοῦ Γ' ἔτους εἰς ἅπαντα (καί τά 3 τά μεταφερόμενα). Τό νά τοῦ μείνουν 2 ἀπό τό Γ' ἔτος δέν ἀποτελεῖ κώλυμα διά τήν ἐγγραφήν του εἰς τό Δ' ἔτος κανονικῶς.

● Β. Τύχῃ παραλειφθέντων μαθημάτων: Ἀναγνωρίζεται ὅτι κατά τό ἄνω σύστημα πολλοί τῶν φοιτητῶν μας θά φθάνουν εἰς τάς πτυχιακάς ἐξετάσεις των (ἤτοι θά εὑρίσκωνται εἰς τό πέρας καί τῶν τμηματικῶν ἐξετάσεων τοῦ Δ' ἔτους σπουδῶν των) ἐνῶ θά ὀφείλουν καί ἕτερα μαθήματα ἐκ τῶν προηγουμένων ἐτῶν δόσει τοῦ ἰσχύοντος ἤδη προγράμματος. Πρός ἀποφυγήν τούτου ἀποφασίζεται ὅπως πρό τῆς ἐνάρξεως τῶν πτυχιακῶν ἐξετάσεων τῶν ἐν λόγῳ φοιτητῶν, ἐλέγχηται ὑπό τῆς Γραμματείας τό ἐάν οὗτοι ἔλαβον προβιβάσιμον βαθμόν εἰς ἅπαντα ταῦτα τά μαθήματα τοῦ κύκλου σπουδῶν τόν ὁποῖον ἀκολουθοῦν (ἤτοι τό σύνολον τῶν ὑποχρεωτικῶν μαθημάτων καί τῶν ἀναλόγων κατ' ἐπιλογήν). (λ.χ. Πολιτικῆς Ἐπιστήμης, ὕλη Α' ἔτους) Ἐάν εὑρεθοῦν ὀφειλέται μαθήματός τινος οὗτοι θά ὑποχρεωθοῦν πρό (ἤ καί ἐπιεικεστέραν λύσιν) ὁμοῦ μετά τῶν πτυχιακῶν των νά ἐξετασθοῦν καί εἰς τήν ὕλην τοῦ ὀφειλομένου ἤ ὀφειλομένων μαθημάτων, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἐάν εἶχον ἤ ὄχι τήν εὐκαιρίαν νά ἀκούσουν ταῦτα διδασκόμενα κατά τήν διάρκειαν τῶν σπουδῶν των.

● Γ. Βαθμός ληφθείς εἰς τι μάθημα εἰς προηγούμενον ἔτος: Οἱ φοιτηταί οἱ προβιβαζόμενοι εἰς τό ἑπόμενον ἔτος καί εὑρίσκοντες εἰς αὐτό διδασκόμενον (κατά τό νέον πρόγραμμα) μάθημα τό ὁποῖον ἤδη ἐδιδάχθησαν καί ἐξητάσθησαν ἐπιτυχῶς εἰς προηγούμενόν τι ἔτος: α) Ἐάν πρόκειται περί ὑποχρεωτικοῦ μαθήματος ὀφείλουν νά τό παρακολουθήσουν καί νά ἐξετασθοῦν εἰς αὐτό ἐκ νέου. β) Ἐάν πρόκειται περί μή ὑποχρεωτικοῦ μαθήματος δύνανται μέν νά τό ἐπιλέξουν, ὑποχρεοῦνται ὅμως ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νά ἐξετασθοῦν εἰς τοῦτο καί πάλιν.

● Δ. Πτυχιακαί ἐξετάσεις τελειοφοίτων (4ετοῦς φοιτ.) μέχρι καί τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1970—181: 1. Τελειόφοιτοι 4ετοῦς φοιτήσεως ἐγγραφέντες εἰς τό Δ' ἔτος μέχρι καί τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1970—1971 συνεχίζουν τάς ἐξετάσεις των κατά τά μέχρι τοῦδε Ἰσχύοντα, ἤτοι ἐξετάζονται ἐφ' ὅλων τῶν μαθημάτων τοῦ προγράμματος ὡς ὁριστικῶν πτυχιακῶν. 2. Καταργοῦνται αἱ προκριματικαί πτυχιακαί ἐξετάσεις. Οἴκοθεν νοεῖται ὅτι τά μαθήματα ἅτινα ἐξητάζοντο μέχρι σήμερον ὡς προκριματικά θά ἐξετάζωνται ὡς ὁριστικά πτυχιακά τοιαῦτα. Τό αὐτό ἰσχύει καί διά τούς ἀκολουθοῦντας σπουδάς κανονικῆς 3ετοῦς φοιτήσεως.

● Ε. Χρόνος τῆς ἐπιλογῆς μαθημάτων διά τό ἀκαδημαϊκόν ἔτος 1971—72: 1. Διά τό ἀκαδημαϊκόν ἔτος 1971—1972 ἐξαιρετικῶς, ἡ ἐπιλογή τῶν μαθημάτων δέον νά γίνῃ δι' εἰδικῆς αἰτήσεως κατατιθεμένης εἰς τήν Γραμματείαν τῆς Σχολῆς τό βραδύτερον μέχρι καί τῆς 15.3.1972. 2. Οἱ καθυστερήσαντες καί μή μέχρι τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας δηλώσαντες θά θεωροῦνται ὡς ἐπιλέξαντες τά ὑπ' ἀριθ. 1 καί 2 «κατ' ἐπιλογήν» μαθήματα ἑκάστου ἔτους ἀπασῶν».

ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΗ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ

Μέ κοινή ἀπόφαση τῶν ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, Οἰκονομικῶν καί Παιδείας καθορίσθηκε ὡς ἑξῆς ἡ κρατική ἐπιχορήγηση πρός τά ἀνώτατα ἐκπαιδευτικά ἱδρύματα, γιά τήν ἀντιμετώπιση τῶν ἀναγκαίων δαπανῶν λειτουργίας τους κατά τό οἰκονομικόν ἔτος 1972: 1) Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν 135.000.000 δρχ., 2) Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης 192.200.000, 3) Ε. Μ. Πολυτεχνεῖο 3.700.000, 4) Πανεπιστήμιο Πατρῶν 17.025.000, 5) Πανεπιστήμιο Ἰωαννίνων 18.448.000, 6) Πάντειος Σχολή 17.015.000, 7) Ἀνωτάτη Βιομηχανική Σχολή Πειραιώς 18.070.000, 8) Ἀνωτάτη Βιομηχανική Σχολή Θεσσαλονίκης 10.730.000, 9) Διεθνή Ἀστρονομική Ἐπιτροπή: α) Γιά εἰσφορά τῆς Ἑλλάδος στή Διεθνῆ Ἀστρονομική Ἕνωση 10.000 καί β) Γιά ἔξοδα λειτουργίας τῆς Ἐθνικῆς Ἀστρονομικῆς Ἐπιτροπῆς 75.000, 10) Γεωδυτική καί Γεωφυσική Ἐπιτροπή τοῦ Κράτους 7.000, 11) Ἐθνικό Ἵδρυμα Ἐρευνῶν 4.700.000, 12) Ἀνωτάτη Σχολή Καλῶν Τεχνῶν 3.100.000, 13) Ἀνωτάτη Σχολή Οἰκονομικῶν καί Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν 9.569.000, 14) Ἀνωτάτη Γεωπονική Σχολή Ἀθηνῶν 6.000.000, 15) Ἵδρυμα Κρατικῶν Ὑποτροφιῶν 109.396.000 δραχμές.

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΕΠΟΠΤΙΚΟΥ

Τό Συμβούλιο Ἐποπτικοῦ Προσωπικοῦ Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως συγκροτήθηκε μέ ὑπουργική ἀπόφαση ὡς ἀκολούθως: Ἀνδρέας Παπανδρέου, γενικός διευθυντής Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως, ὡς πρόεδρος, Παν. Σπυρόπουλος, γενικός ἐπιθεωρητής Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως, Σωτ. Δελούκας, ἐπιθεωρητής Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως Β' περιφερείας Ἀθηνῶν, Γεώργ. Πατεράκης, ἐπιθεωρητής Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως Δ' περιφερείας Ἀθηνῶν καί Βασ. Σούλος, διευθυντής τῆς διευθύνσεως Κατωτέρας Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

ΠΤΥΧΙΑΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Σύμφωνα μέ ἀπόφαση τοῦ ὑπουργείου Παιδείας, οἱ πτυχιακές ἐξετάσεις τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Ναυπηγῶν Πειραιώς, τῆς ἐξεταστικῆς περιόδου Μαρτίου, θά διενεργηθοῦν ἀπό 17 μέχρι 28 Μαρτίου.

ΣΥΝΤΟΜΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἀπό τῆς προσεχοῦς Τρίτης, τά μαθήματα τοῦ σεμιναρίου τῆς Ἱστορίας τῆς Μουσικῆς καί Μουσικολογίας πού ὀργανώνει τό Μουσικό Τμῆμα τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, θά γίνωνται ἀπό 8—10 τό βράδυ.

● Ὁ πρόεδρος τοῦ Πανεπιστημίου Πατρῶν, στρατηγός Ἀχ. Τάγαρης, ἀνεκοίνωσε ὅτι ἀπό 1ης Μαρτίου 1972 χορηγεῖ ἐκ τῶν ἀποδοχῶν του ὑποτροφία σέ 3 ἀπόρους ἀλλά καί ἐπιμελεῖς φοιτητάς τοῦ Πανεπιστημίου, ἐκ δραχμῶν 500 εἰς ἕκαστον μηνιαίως.

● Ἡ Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν κατά τίς Κυριακές τῆς Τεσσαρακοστῆς, 6—7 μ.μ., ὀργανώνει, γιά τούς φοιτητάς καί σπουδαστάς τῶν Ἀνωτάτων καί Ἀνωτέρων Σχολῶν, σειρά ὁμιλιῶν ἐπί θεμάτων πού ἀφοροῦν τή νεολαία.

● Ἡ διοίκηση τοῦ Πανεπιστημίου Πατρῶν ἐξέλεξε ὡς γενικό γραμματέα τοῦ Πανεπιστημίου τόν κ. Σπ. Παπαθανασόπουλο, μέχρι τώρα προϊστάμενο τῶν διοικητικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ ἐν λόγῳ Πανεπιστημίου.

Μιά ἀπό τίς πιό πολύκροτες δίκες ἄρχισε στή Ρώμη

ΦΩΤΙΖΕΤΑΙ ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΔΡΑΜΑ

Τί ἐκφράζουν ὁ Πιέτρο Βαλπρέντα καί οἱ σύντροφοί του;

ΡΩΜΗ, 25.

Καθώς μεταδόθηκε ἤδη, ἄρχισε στή Ρώμη ἡ δίκη τῆς ἀναρχικῆς ὁμάδος «22α Μαρτίου», ἡ ὁποία κατηγορεῖται σάν ὑπεύθυνη γιά τίς ἐκρήξεις βομβῶν τῆς 12ης Δεκεμβρίου 1969. Οἱ βόμβες ἐξερράγησαν σχεδόν ταυτόχρονα στό Μιλάνο καί στή Ρώμη καί ὁ ἀριθμός τῶν θυμάτων ἀνῆλθε συνολικά σέ 16 νεκρούς καί 106 τραυματίες. Πρῶτα σημειώθηκε ἡ ἔκρηξη στήν Ἀγροτική Τράπεζα τοῦ Μιλάνου, ἡ ὁποία εἶχε καί τά περισσότερα θύματα — 13 νεκροί ἐπί τόπου καί 90 τραυματίες, ἀπό τούς ὁποίους 3 ἀπεβίωσαν στό νοσοκομεῖο. Ἀκολούθησαν οἱ δύο ἐκρήξεις τῆς Ρώμης, ἡ μία ἐπίσης σέ τραπεζικό κατάστημα καί ἡ ἄλλη στό Ἐθνικό Μνημεῖο τοῦ Βιττόριο Ἐμμανουέλε στήν Πλάζα Βενέτσια. Μιά ἄλλη ἀπόπειρα σέ ἄλλη Τράπεζα τοῦ Μιλάνου ἀπέτυχε, γιατί δέν λειτούργησε ὁ ὡρολογιακός μηχανισμός.

Κύριος ὑπεύθυνος θεωρεῖται, κατά τήν κατηγοροῦσα ἀρχή, ὁ Πιέτρο Βαλπρέντα, 40 ἐτῶν, ἀναρχικός, πρώην χορευτής. Κατηγορεῖται πώς σχεδίασε καί ἐξετέλεσε τήν ἔκρηξη στήν Ἀγροτική Τράπεζα στό Μιλάνο, ὅτι συνεργάσθηκε γιά τίς ἄλλες ἐκρήξεις καί ὅτι συμμετεῖχε σέ μιά ἐγκληματική ὁμάδα. Μαζί του κατηγοροῦνται οἱ Μάριο Μερλίνο, 27 ἐτῶν, Ρομπέρτο Γκαργκαμέλι, 21 ἐτῶν, καί Ἐμίλιο Μποργκεζε, 20 ἐτῶν. Τρεῖς ἄλλοι ἀπό τούς κατηγορουμένους ἔχουν μέχρι στιγμῆς διαφύγει τήν σύλληψη καί ἕνας δέν προσήχθη στό δικαστηριο λόγω ἀποδεδειγμένης διανοητικῆς διαταραχῆς.

Τό γεγονός εἶχε συνταράξει τότε, ἐξ αἰτίας τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν θυμάτων, τήν παγκόσμια κοινή γνώμη καί ἡ δίκη πού γίνεται τώρα εἶναι σίγουρα μιά ἀπό τίς πιό σημαντικές τῶν τελευταίων χρόνων: Τό κείμενο τῆς κατηγορίας π.χ. ἀποτελεῖται ἀπό 15.000 σελίδες, Στή δίκη θά λάβουν μέρος 80 δικηγόροι καί θά ἐξετασθοῦν 465 μάρτυρες. Ἀκόμη καί μέ τίς πιό αἰσιόδοξες προβλέψεις, ἡ δίκη θά κρατήση τουλάχιστον ἕξη μῆνες. Οἱ προοπτικές ὅμως εἶναι στήν πραγματικότητα κάθε ἄλλο παρά ρόδινες, γιατί κανείς δέν περιμένει ὅτι ἡ δίκη θά μπορέση νά πρεχωρήση χωρίς ταραχές καί ἐπεισόδια ἀπό μέρους τῶν ἀναρχικῶν φίλων τῶν κατηγορουμένων, πού σίγουρα θά θελήσουν νά χρησιμοποιήσουν τή δίκη σάν ἀφορμή γιά μιά δυναμική ἀνσμέτρηση μέ τό κράτος. Περίπου 500 κασαμπινιέροι φρουροῦν ἤδη τό δικαστικό μέγαρο, ἔχοντας στή διάθεσή τους καί μιά συσκευή ἀνιχνεύσεως ἐκρηκτικῶν ὑλῶν καί ὅπλων.

Παρ' ὅλο πού ἡ ἀστυνομία εἶχε συλλάβει τούς κατηγορουμένους τρεῖς ἡμέρες μόνο μετά τά γεγονότα, οἱ ἀνακρίσεις πού ἀκολούθησαν καί κράτησαν πάνω ἀπό δυό χρόνια, δέν μπόρεσαν νά διαλευκανοῦν τέλεια τήν ὑπόθεση. Ἡ ἀστυνομία ἰσχυρίζεται, βάσει ἐνδείξεων, ὅτι οἱ κατηγορούμενοι εἶναι οἱ δράστες, ἐνῶ οἱ ἴδιοι ἀρνοῦνται κάθε ἀνάμιξη. Γενικά, αὐτή ἡ δίκη ἔχει γίνει μιά ριζική διαμάχη ἀνάμεσα στίς δεξιές καί τίς ἀριστερές δυνάμεις τῆς Ἰταλίας. Διηγόρας ὑπερασπίσεως τοῦ Βαλπρέντα εἶναι καί ὁ Λέλιο Μπάσσο, πρόεδρος τοῦ Σοσιαλιστικοῦ Κόμματος τῆς Προλεταριακῆς Ἑνότητος, ὁ ὁποῖος θά ὑποστηρίξη τήν ἄποψη τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς πάνω σ' αὐτή τήν ὑπόθεση: Ἡ δεξιά βλέπει στόν Βαλπρέντα τήν προσωποποίηση τοῦ ἀδίστακτου, ἐγκληματικοῦ κομμουνιστοῦ. Ἡ ἀριστερά πιστεύει, ὅτι πρόκειται γιά τό θῦμα μιᾶς «ταξικῆς φασιστοειδοῦς δικαιοσύνης».

Διάφορα ἔντυπα — τό τελευταῖο βιβλίο κυκλοφόρησε πρό ἡμερῶν ἀπό τόν ἐκδοτικό οἶκο Φελτρινέλλι — ὑποστηρίζουν, πώς πίσω ἀπό ὅλη αὐτή τήν ὑπόθεση κρύβεται ἡ ἑξτρεμιστική δεξιά, ἡ ὁποία χρησιμοποίησε προβοκάτορες καί παρέσυρε τήν ἀναρχική αὐτή ἀριστερή ὁμάδα, ἔτσι ὥστε νά τήν ἐξουδετερώση τελείως. Κατηγοροῦν τίς ἀνακριτικές ἀρχές ὅτι κινήθηκαν μονομερῶς ἐναντίον τῆς ἀριστερᾶς, χωρίς νά ἐξετάσουν καί τό ἐνδεχόμενο μιᾶς παρασκηνιακῆς, ἀλλά οὐσιαστικῆς ἀναμίξεως τῆς δεξιᾶς. Αὐτήν ἀκριβῶς τή θέση παίρνει καί ὁ ἴδιος ὁ Βαλπρέντα σέ μιά ποιητική συλλογή πού ἐξέδωσε τελευταία, «Ποίηση τῆς Φυλακῆς».

Ἡ διαμάχη γιά τήν ἐνοχή ἤ τήν ἀθωότητα τῶν κατηγορουμένων εἶναι καί ἀπό νομικῆς ἀπόψεως σοβαρή, γιατί, καθώς δέν ὑπάρχουν αὐτόπτες μάρτυρες, ἡ κατηγορία βασίζεται μόνο σέ μιά σειρά ἐνδείξεων, οἱ ὁποῖες, ὅσον ἀφορᾶ τόν Βαλπρέντα, εἶναι ἐλλιπεῖς. Βασικός μάρτυρας κατηγορίας ἐναντίον του ἦταν ἕνας ὁδηγός ταξί, ὁ ὁποῖος κατέθεσε, ὅτι, λίγο πρίν ἀπό τήν ἔκρηξη, ὁδήγησε στήν Ἀγροτική Τράπεζα ἕνα «κάτομο μέ μαῦρο χαρτοφύλακα», ὅτι περίμενε ἀπ' ἔξω γιά λίγα λεπτά καί ὅτι τό παρέλαβε πά